

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.7.2018 – Consejo Regulador del Cava v. EUIPO – Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Asia T-774/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-kuviomerkki CAVE DE TAIN — Aikaisempi alkuperänimitys "cava" — Suojattuun alkuperänimitykseen liittyvän miellelyhtymän käsite — Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan b alakohhta)

(2018/C 311/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Espanja) (edustaja: asianajaja C. Prat)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Zaera Cuadrado ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Ranska) (edustaja: asianajaja J.-P. Stouls)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 5.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 980/2015-4), joka koskee Consejo Regulador del Cavan ja Cave de Tain-l'Hermitage, union des propriétaires'n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Consejo Regulador del Cava veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 6, 9.1.2017.

Kanne 20.6.2018 –Intercept Pharma ja Intercept Pharmaceuticals v. EMA

(Asia T-77/18)

(2018/C 311/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Intercept Pharma Ltd (Bristol, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Intercept Pharmaceuticals, Inc. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat solicitor L. Tsang, solicitor J. Mulryne, solicitor E. Amos ja solicitor H. Kerr-Peterson ja barrister F. Campbell)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen ASK-40399, jonka vastaaja antoi tiedoksi kantajille 15.5.2018 ja joka koski erään asiakirja-aineiston luovuttamista asetuksen N:o 1049/2001/EY nojalla ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajille tässä asiassa aiheutuvat oikeudenkäynti- ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan vastaaja teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa ei ollut kyseessä asetuksen N:o 1049/2001/EY 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu ”tuomioistuinkäsittely” sillä perusteella, että asiakirja-aineisto ei ollut ”tuomioistuinkäsittelyä varten laadittu” asiakirja. Vastaajan olisi pitänyt oikeudellisesti päätellä, että kyseessä oli poikkeus.
- 2) Toisessa kanneperusteessa väitetään lisäksi tai vaihtoehtoisesti, että ainoa lain mukainen lopputulos asetuksen N:o 1049/2001/EY 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen taloudellisten etujen perusteella suoritetun punninnan nojalla olisi ollut päätös siitä, että asiakirja-aineistoa ei luovuteta, kun otetaan huomioon i) sen ilmaisemisen välttämistä koskevan yksityisen intressin merkittävä painoarvo, joka kantajilla oli, ja ii) ilmaisemista koskeva pelkästään epämääräinen ja yleinen intressi.

Kanne 3.7.2018 – de Volksbank v. SRB

(Asia T-406/18)

(2018/C 311/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: de Volksbank NV (Utrecht, Alankomaat) (edustajat: asianajajat M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar ja T. Waterbolk)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisintarkkailuneuvoston 12.4.2018 päivätyn päätöksen yhteiselle kriisintarkkailurahastolle vuodelle 2018 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskennasta (SRB/ES/SRF/2018/3),
- toissijaisesti kumoamaan edellä mainitun riidanalaisen päätöksen ja toteamaan SEUT 277 artiklan mukaisesti, ettei komission delegoitua asetusta 2015/63⁽¹⁾ (delegoitu asetukset) voida soveltaa osittain tai kokonaan, ja
- joka tapauksessa velvoittamaan SRB:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan direktiivin 2014/59/EU⁽²⁾ 103 artiklan 2 kohtaa, asetuksen 806/2014⁽³⁾ 70 artiklan 2 kohtaa ja delegoidun asetuksen 4 artiklan 1 kohtaa on rikottu käyttämällä vertailukelvottomia tietoja kantajan nettovelkoja määrittäessään.
 - Direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 2 kohdan ja asetuksen 806/2014 70 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ja tavoitteista seuraa, että SRB:n on käytettävä saman ajankohdan tai ajanjakson tietoja laskiessaan nettovelkoja kyseisten säännösten mukaisesti.
 - Delegoidun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ja tavoitteista seuraa, direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen 806/2014 valossa, että SRB:n on käytettävä vertailukelpoisia tietoja sen varmistamiseksi, että rahoitusosuus lasketaan oikeudenmukaisesti pankin riskiprofiiliin perusteella.